

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Magdaléna Jiráčková

Název práce: Československá diplomacie a její hodnocení de Gaullovy politiky *grandeur* v letech 1958 až 1969

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

PhDr. Michaela Šmidrkalová, Ph.D., ÚSD AV ČR, Vlašská 355/9, 118 00 Praha 1, výzkumný pracovník

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Autorka se zabývá československým pohledem na Francii v letech 1958 až 1969, tedy v období prezidentského působení Charlese de Gaulla. Ve své práci nejprve popisuje vývoj Francie ve sledovaném období s důrazem na vývoj francouzského jaderného programu, poté se zabývá československo-francouzskými vztahy a nakonec analyzuje tři konkrétní témata, kterých si československá diplomacie obzvláště všímala, a kterým byla ve zprávách československého MZV a velvyslanectví věnována velká pozornost (postoj Francie k odzbrojení, francouzské vytváření rozporů a francouzský vztah k NATO). Práce si klade za cíl ukázat, jak si jednotlivých jevů spjatých s de Gaullovou politikou *grandeur* všímala československá zahraniční politika a jak je hodnotila.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Práce je zpracována velice kvalitně. Ocenit lze zejména práci s primárními prameny (materiály z Archivu Ministerstva zahraničních věcí ČR) ve třetí kapitole práce. První dvě kapitoly, které jsou spíše přehledové, vycházejí zejména se sekundární literatury a publikovaných primárních pramenů. Autorka si pro tuto část práce zvolila dostatečné množství české i zahraniční relevantní literatury, kterou v úvodu kriticky hodnotí. Práce je logicky a přehledně strukturována, jednotlivé kapitoly jsou svým rozsahem vyvážené. V případě strukturování třetí kapitoly (podkapitoly 3.1 Francie a odzbrojení; 3.2 Francouzské vytváření rozporů; 3.3 Francie a NATO) bylo možné poukázat na určitý tematický překryv (z textu práce vyplývá, že rozpory často pramenily z odzbrojovacích otázek a působení v NATO), na druhou stranu je však pochopitelné, že tematickou hranici pro analýzu dokumentů je třeba někde stanovit. Pro lepší čtenářskou orientaci by pak bylo vhodné u informace o konání konference expertů v Ženevě (s. 18) uvést vedle měsíce také rok konání.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Po stylistické stránce je práce kvalitně zpracována, vytknout lze jen minimum překlepů (bohužel jeden velmi viditelný v obsahu na s. 1) a gramatických/pravopisných chyb (s. 19, 33). Autorka správně odkazuje na zdroje, používá poznámkový aparát a dodržuje zvolenou citační normu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Jedná se o vynikající a přínosnou práci. Originalita práce spočívá především ve využití primárních pramenů z Archivu MZV ČR a NA ČR. Autorka svou práci nejen obohacuje o informace získané z těchto primárních dokumentů, ale zároveň s dokumenty sama aktivně pracuje – vyhodnocuje jejich jazyk, ideologické zabarvení, zasazuje do kontextu vzniku, srovnává mezi sebou. Pasáže vycházející z těchto primárních pramenů navíc vhodně a přesvědčivě doplňuje sekundární literaturou. Celá práce tak působí velmi erudovaně a naplňuje předem vytýčený cíl. Z obsahového hlediska bych si dovolila polemizovat pouze s větou „Československo-francouzské vztahy se po roce 1968 dále významněji nerozvíjely a Francie se ze zemí socialistického tábora začala obracet spíše na Polsko a Rumunsko“ (s. 16, parafráze z díla J. Dejmka). Tato formulace s poněkud československo-centrickým zabarvením implikuje, že před rokem 1968 se francouzsko-polská a francouzsko-rumunská spolupráce do takové míry nerozvíjela a impulsem pro jejich rozvoj byl až zmiňovaný útlum ve spolupráci francouzsko-československé, s čímž nelze zcela souhlasit.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Existence rozporů v kapitalistické společnosti byla jednou z premis marxismu-leninismu. Nakolik bylo hledání rozporů v tomto případě ideologického rázu a nakolik za ním stála snaha o skutečnou analýzu? Bylo v té době hledání rozporů specifické pro československé referování o Francii nebo bylo běžnou součástí obrazu i dalších (západních) zemí?

2. Práce přináší československý pohled na Francii, což je samozřejmě zcela dostačující. Uvažovala však autorka nad tím, že by v budoucnu práci doplnila také o opačný pohled – tedy pohled francouzské zahraniční politiky na Československo v daném období? Ze kterých francouzských zdrojů by v takovém případě bylo možné pravděpodobně čerpat?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(A-F): Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Datum: 2. 6. 2019

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.